

Fransche Prentkunst in de Negentiende Eeuw.

beter de situatie typeeren, dan de paar woorden die hij daaronder schrijft. Monnier, Gavarni, zijn bij hem vergeleken causeurs.

Ze zijn somtijds verschrikkelijk die „legendes”, verschrikkelijk, maar prachtig.

Gesprek tusschen een bejaard echtpaar.

„Espèce de cocu, va!

„Oh, plus maintenant!”

Vraag van het manneijk deel van geen echtpaar: „Tiens à propos, comment t'appelles tu?”

Elders: „Sollicitude”.

Alors, Madame ne rentre pas diner. Madame n'oublie pas son tire-bouton?

Leurs Filles. Que je te donne de l'argent? Mais, maman, tu es encore jolie!

En andere, teekenachtiger wellicht nog, doch hier niet te citeeren.

Mocht een optimist ons willen overtuigen, dat zijn opvatting beter is, laat hij het pogen doch dan even goed teekenen met woorden of lijnen, of beide.

ILLUSTRATIE VAN A. WILLETTE UIT
„FARANDOLE DE PIERROTS PAR ÉMILE VITA.”